

Pælehøfder ere egentlig ikke noget, vi maatte vente skulde tjene til Sikring af Indløb, de ere nærmest beregnede paa at værne Stranden imod Indskæring fra Havsiden, idet disse Pælehøfder, som blive belagte med Ris, skulde forhindre Materialvandrigen. Det kan gerne være, at de ogsaa kunde bruges ved Indløb, og det ærede Medlem mente, at dersom vi havde haft disse Pælehøfder, var denne sørgelige Ulykke med disse to Fiskere neppe sket. Det var saadan indirekte at skrive Ulykken paa min og de Herrers Konto, som have stemt imod denne Bevilling. Den Fornøjelse maa han nu gerne have, men det er dog ikke sikkert, at denne Baad, selv om Pælehøfderne havde været der, kunde have sejlet hen til dem, saa at de to Fiskere kunde have faaet fat i dem.

Jeg skal saa fremsætte nogle Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Halvrømmen (C. Sørensen). Han talte ogsaa en Del i Gaar om Ringkøbing Fjord, og han talte med en Fasthed i Tonen og en Sikkerhed, som næsten gav det Udseende af, at han var en Fagmand af Rang — i alt Fald selv troede at være det! Han fik overdraget at skulle tale om Oversvømmelserne og Ødelæggelserne nede ved Ringkøbing Fjord, og han sammenlignede Forholdene der med Forholdene ved Thyborøn. Da han havde talt lidt, blegnede hans Sagkundskab ikke saa lidt for mig, idet jeg kom til at erindre, at det, det ærede Medlem sagde, var noget, vi hørte i Fjor Ord til andet af et andet æret Medlem, der anstillede denne Sammenligning mellem Ringkøbing Fjord og Thyborøn.

Hele Sammenligningen med Ribe og Øland er jo saa rent meningsløs, de taale slet ikke nogen Sammenligning. Nej, dersom det ærede Medlem vilde have brugt en Sammenligning i denne Retning, hvorfor da ikke sammenligne de to Nabofjorde Nissum Fjord og Ringkøbing Fjord? Udløbet fra Nissum Fjord er en Udgravning, som Beboerne selv have lavet, og de ville gerne have den forbedret og sikret saaledes, at den kan blive stabil. Det ærede Finansudvalg og den højtærede Minister vide, at da vi i Fjor rejste langs ned ad Vestkysten, og vi vare ved Nissum, var der en ikke saa lille Forsamling til Stede, og der var flere, som havde Ordet for at faa en saadan Gennemgravning sikret lige ud for Fjorden. De havde en løs Gennemgravning der, hvad vi hos os frygte saa meget for, og der vare de nu ikke bange for det, skønt Forholdene ere me-

get farligere der, skønt der er et Par Tusind Alen, hvor Klitten er raseret, og naar Havet staar højt, kunne Bølgerne skylle over og føre en betydelig større Mængde Vand ind i den lille Fjord, end der i Forhold kan føres ind i Ringkøbing Fjord ad et mindre Udløb. Men der vare de alle enige om netop at faa et saadant Udløb, og en Mand stod op og sagde, at han indtil det sidste havde været en af dem, der havde været bange for Oversvømmelser og for at faa en saadan Gennemgravning ud for Fjorden. Han havde næret Frygt derfor, men var nu bleven nær dig belært om, at han havde set forkert paa denne Sag. Han sagde saa i hele Forsamlingens Overværelse, hvad ærede Medlemmer ville erindre: Er der nogen i denne Forsamling, der er imod denne Gennemgravning og Sikringen af Indløbet her til vor Fjord? Der var ikke en eneste, der tog Ordet derimod.

Jeg synes, at en saadan Sammenligning er meget mere værd end at gøre en Sammenligning mellem Ringkøbing Fjord og Forholdene ved Thyborøn. Det ærede Medlem vil vist ogsaa faa nok at gøre med at blive enig med sine Kolleger, naar han skal til at tale om Forholdene ved Limfjorden, Dæmningen ved Odesund og den Slags Ting, saa Ringkøbing Fjord kan han vist godt overlade til os andre. Naar han vil lægge sig i Selen paa de andre Steder, faar han vist der Læs nok at drages med.

S. Sørensen: Først skal jeg sige, at naar det ærede Medlem for Skern (Ovesen) nok vilde indrømme mig, at jeg rimeligvis i Fjor havde faaet Flertal for min Paastand, men at den derfor godt kunde være gal, fører han en Beskyldning over paa Folketingets Medlemmer, som jeg i hvert Tilfælde synes, han ikke skulde have gjort. Anderledes kan det ikke vendes.

Saa siger det ærede Medlem, at det er store Samfundsspørgsmaal, det her drejer sig om, og at det derfor ikke er underligt, at Ministeren kommer med sit Forslag. Ja, saadan forstaar jeg det nu ikke. Jeg forstaar Sagen nærmest som et lokalt Spørgsmaal, og det synes jeg ogsaa, vi to, det ærede Medlem for Skern og jeg, ret tydeligt illustrere. At der var en Mand, under Rejsen i Sommer, som ønskede det ærede Medlem til Lykke med den heldige Dag, hvad han opholdt sig noget længere ved, er en ganske privat Sag. Jeg kan jo ikke gøre ved, om der har været en saadan Mand, som vilde ønske ham til Lykke, og som har sagt, at